

ת"פ 41522/05/18 - מדינת ישראל נגד אמיר אזברגה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 41522-05-18 מדינת ישראל נ'
אזברגה(עצור/אסיר בפיקוח)

בפני כבוד השופט עמי קובו
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אמיר אזברגה

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד איריס פיקר

ב"כ הנאשם: עו"ד שאדי כבהא

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בעבירות כדלקמן:

א. **נשיאת נשק ותחמושת שלא כדין**, עבירה לפי סעיף 144(ב) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

ב. **הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו**, עבירה לפי סעיף 275 בחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, ביום **1.4.18 בשעת צהרים נסע הנאשם ברכב בעיר לוד ובמהלך הנסיעה נשא אקדח חצי אוטומטי טעון במחסנית ובה 14 כדורים 9 מ"מ. הנאשם עצר את הרכב ויצא ממנו כשהוא מסליק את האקדח תחת חולצתו. באותה עת, במהלך סיור שגרתי של שוטרי בילוש, זיהו השוטרים את הנאשם וכשהוא הבחין בהם, החל בבריחה לכיוון אחד המתחמים בקרבת מקום, והשוטר החל לרדוף אחריו וצעק לו לעצור. הנאשם לא נשמע לקריאת השוטרי, עלה על חומה, קפץ ממנה ובעת הקפיצה נפל האקדח מגופו על השביל הסמוך לחומה והנאשם נמלט.**

3. הנאשם הודה והורשע בכתב האישום והופנה לקבלת תסקיר. בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעניין העונש.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם בן 27 גדל בסביבת מגורים שולית, נשר ממערכת החינוך בתום 9 שנות לימוד ולאורך השנים עבד בעבודות מזדמנות. לאחר נשירתו מהלימודים, חבר לחברה שולית והסתבך בפלילים. בגיל 17 החל לצרוך סמים מסוג קנאביס בנסיבות חברתיות ובאופן מזדמן. לנאשם עבר פלילי הכולל ארבע הרשעות קודמות בין השנים 2014-2019 בגין עבירות של תקיפת שוטר, החזקת סכין ושיבוש מהלכי משפט. בגין שתי הרשעות האחרונות נדון לעונשי מאסר קצרים. **ביחסו לעבירה, הנאשם הודה ונטל אחריות לביצועה. מסר שקיבל הצעה להעביר את הנשק בתמורה כספית ונענה להצעה בשל הפיתוי הכספי וכן בשל קבלת יחס של כבוד מחבריו בשל ההיענות להצעה.** לדבריו בעת ביצוע העבירה כשהבחין בשוטרים נמלט מתוך תחושת בהלה. לדבריו בעת ביצוע העבירה לא הבין לעומק את חומרת מעשיו והשלכותיהם. כיום בעקבות מעצרו, תגובתם החריפה של הוריו והטיפול בשירות המבחן, מתחיל להפנים את חומרת מעשיו וחש בושה וחרטה על התנהגותו. כן מסר ששהותו בתנאים מגבילים מסייעת לו להתרחק מגורמים שוליים ולהימנע משימוש בסמים.

הנאשם שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית במסגרת צו פיקוח מעצר. שירות המבחן התרשם אז שהנאשם מצוי בהליך הדרדרות מתמשך הבא לידי ביטוי במעורבות פלילית חוזרת שברקע לה קשרים שוליים והפנמת דפוסים עברייניים. הנאשם מאופיין בדימוי עצמי נמוך שעליו מנסה לפצות בהתנהגות תוקפנית מול גורמי סמכות וחבירה לגורמי השתייכות כוחניים. במסגרת הקבוצה לעצורי בית, הנאשם הגיע למפגשים באופן סדיר, אולם התקשה לקחת חלק פעיל ולהתייחס באופן מעמיק לגורמי הסיכון הייחודיים במצבו ונטה לצמצם את הסיכון במצבו. הנאשם ביצע מספר בדיקות שתן לגילוי שרידי סם, ובמהלך חודש אוגוסט 19' **בשתי בדיקות נמצאו שרידי סם מסוג קנאביס.** בהמשך, חלק מהבדיקות נמצאו נקיות, אך בבדיקה נוספת נמצאו **עקבות סם מסוג סבוטקס.** הנאשם שלל שימוש בסמים והתקשה להסביר את תוצאות הבדיקות. בחודש נובמבר 19' הנאשם שולב בקבוצה טיפולית המיועדת לעוברי חוק, ומעת לעת דווח שירות המבחן על התנהלותו של הנאשם בטיפול ועלה שהנאשם הגיע תחילה למרבית המפגשים הקבוצתיים, ואולם הוא התקשה לשתף בתכנים רלוונטיים, התקשה להגיע בזמן, התנהל באופן מנותק למתרחש בקבוצה וגילה יכולת נמוכה להיתרם במסגרתה. **בחודש פברואר 20' תוצאות בדיקה העידו על שימוש בקנאביס, ותוצאות בדיקה נוספת העידה על שימוש באמפטמינים.** הנאשם שב ושלל צריכת סמים והתקשה להסביר את תוצאות הבדיקות. שירות המבחן התרשם שקשייו של הנאשם נובעים מתוך דפוסי אישיותו הילדותיים לצד קשיים בביטוי רגשי ואישי ולהיעזר בגורמי הטיפול לשינוי דפוסי. במפגשים הפרטניים עמו הוסברה לו החשיבות בשיתוף פעולה בתהליך הקבוצתי. בהמשך לכך התקיימה פגישה קבוצתית בה שיתף בקשייו ובחשש לשותף בקבוצה ואולם מאז **הנאשם ניתק את הקשר עם שירות המבחן על אף ניסיונות לצור עמו קשר.** לבסוף בפגישה שהתקיימה עמו התקשה להסביר את ניתוק הקשר ושיתף כי תנאי שחרורו הוקלו והוא השתלב בעבודה כשליח, ושב והביע חשש להיחשף בפני חברי הקבוצה. בהמשך בשל התפרצות נגיף הקורונה לא התקיימו קבוצות טיפוליות בשירות המבחן והקשר עמו היה פרטני. **נערכו לו בדיקות שתן, כשאחת הבדיקות נפסלה בשל חשד לזיוף הבדיקה ובדיקת שתן נוספת הצביעה על שרידי סם מסוג קנאביס.** הנאשם שב ושלל צריכת סמים ואת זיוף הבדיקה. **שירות המבחן התרשם שעל אף הדחיות החוזרות לא חל שינוי במצבו של הנאשם, הוא ממשיך לצרוך סמים ומתנהל מול שירות המבחן באופן מניפולטיבי ושולי** כשעולים פערים בין הצהרותיו להתנהלותו, באופן שמציג פסדה מתפקדת ומבטא נכונות מילולית להשתקם, אולם בפועל מתקשה לקדם את עצמו ולשתף פעולה בהליכי שיקום. שירות המבחן התרשם מהנאשם כמי שגדל במשפחה מתפקדת עם דמויות הוריות משמעותיות השוללות התנהגות שולית, לצד זאת חווה קשיי הסתגלות במסגרות השונות בחייו וקושי בקבלת גבולות וסמכות. הנאשם גדל בסביבה שולית והפנים דפוסים עברייניים, והוא מאופיין בדפוסי אישיות בלתי בשלים ובהתנהלות אימפולסיבית. מעורבותו השולית וצריכתו חומרים פסיכו-אקטיביים לאורך השנים מהוות עבורו מקור לתחושת שליטה, כבוד והעלאת דימוי העצמי בעיני קבוצת השווים. שירות המבחן העריך בתסקירו הראשון שהסיכון להישנות ביצוע עבירות אלימות הוא ברמה בינונית וכי אם תתרחש תוצאותיה צפויות להיות ברמה נמוכה. כגורמי סיכון לעבריינות מנה שירות המבחן את חומרת העבירה, דפוסים שוליים שהפנים, קושי בוויסות דחפים, התנהלות אימפולסיבית, קשיים רגשיים לא מעובדים, היעדר כלים להתמודדות מקדמת עם קשייו, כמו גם עברו הפלילי, קשייו

להיתרם מהליכי טיפול וצריכתו סמים. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את נטילת האחריות והחרטה על ביצוע העבירה, העובדה שלא נפתחו תיקים חדשים מאז ביצוע העבירה ודיווחיו שלאחרונה הצליח לקדם את עצמו ולהשתלב בעבודה. **ממכלול הנתונים שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד, וציין שעל אף הניסיונות החוזרים שניתנו לנאשם להיתרם מהליכי טיפול ושיקום, נראה כי אינו מצליח בכך. על רקע האמור וכן בדיקות השתן שתוצאותיהן העידו על המשך צריכת סמים, תוך שהנאשם שולל קיומה של בעיית התמכרות, נמנע שירות המבחן מהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם.**

ראיות לעונש

5. **מר איברהים אזברגה אביו של הנאשם -** בעבר הנאשם עבר מצב קשה כשאחיו נדרס מול עיניו והוא נהייה עצבני. במהלך תקופת מעצר הבית ניתן לראות שינוי גדול שהנאשם ערך, הוא מגיע הביתה מוקדם, החל לעבוד ועומד בזמנים. הוא בחור ביישן ולכן לא השתתף באופן פעיל בקבוצה הטיפולית. הנאשם הפך להיות יותר רגוע, הוא אחראי ועובד.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד איריס פיקר, הערך החברתי שנפגע בעבירות נשיאת נשק הוא בטחון ושלום הציבור ובעבירה של הפרעה לשוטר מדובר בפגיעה בסדר הציבור ובסמכויות גורמי אכיפת החוק. העונש המרבי הקבוע בצד עבירת נשיאת נשק הוא 10 שנות מאסר. מדובר באירוע אחד, בו הנאשם יצא מרכב עם אקדח חצי אוטומטי מוסתר בחולצתו, ונמלט מהשוטרים, כל זאת כשמאסר על תנאי בר הפעלה בן 5 חודשים תלוי ועומד נגדו בעבירות נגד שוטרים. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית עד גבוהה. היות ומדובר בהרשעה בשתי עבירות, עתרה המאשימה למתחם עונש הנע בין 30 ל-50 חודשי מאסר בפועל. חרף גילו הצעיר של הנאשם, בעברו שלוש הרשעות קודמות ורישום ללא הרשעה מבית המשפט לנוער, כל זאת בעבירות שיבוש, תקיפת שוטר והפרעה לשוטר. ניתנו לנאשם הרבה מאוד הזדמנויות להשתקם. בתסקיר הראשון שירות המבחן מתרשם מצעיר המציג את עצמו כממוקד בעבודה אך מצוי בתהליך הדרדרות מתמשך, מנהל קשרים שוליים, מבצע עבירות ומתנהג באופן כוחני. לאור האמור שולב בקבוצה ושירות המבחן העריך שרמת הסיכון להתנהגות אלימה היא בינונית ותוצאותיה צפויות להיות ברמה נמוכה. בתסקיר הבא מצוין שהנאשם השתלב בטיפול קבוצתי לעוברי חוק, הגיע למרבית המפגשים ובדיקת שתן אחת העידה על שימוש בסמים. התסקיר הבא מלמד שהנאשם מתקשה להגיע בזמן, מיעט לשתף ושתי בדיקות העידו על שימוש בסמים. מהתסקיר הסופי עולה שהנאשם ניתק קשר עם שירות המבחן, סמוך לכתיבת התסקיר חזר לקשר אך לא לקבוצה. בדיקה אחת הייתה העידה על שימוש בסמים, ושירות המבחן התרשם שבדיקה נוספת זויפה. בנוסף התרשם שירות המבחן שהנאשם לא בשל לטיפול לאור הניסיונות שלא צלחו לשלבו בהליך משמעותי ולכן אינו מוצא יעילות בהמשך מעורבותו. הנאשם קיבל הזדמנויות למשך תקופה ארוכה, ניסו לסייע לו, בהתחלה שיתף פעולה וככל שחלף הזמן הנאשם לא היה מעוניין. המאשימה עתרה לעונש באמצעו של מתחם העונש והפעלת המאסר המותנה במצטר, ללא קנס כספי.

7. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד שאדי כבהא, לא ניתן להתעלם מחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה. הנאשם גדל באחת השכונות הקשות בארץ, בסביבה שמקדשת עבירות, שבה כל אדם שני הוא בעל הרשעה פלילית והחיים שם הם תחת מטריית הפשע. זהו בחור צעיר שהושפע מתבנית נופ מולדתו. מאז העבירה חייו השתנו. הנאשם היה בפיקוח אלקטרוני למשך 13 חודשים ללא כל הפרה. מדובר בבחור צעיר שגדל בנורמות של קריאת תיגר על רשויות החוק ופתאום היום הוא החל להקשיב. הנאשם הודה בכתב האישום והמשיך בהליך השיקום, גם אם לא מדובר בשיקום בהתאם לצפייתו של שירות המבחן. הנאשם הפסיק לבצע עבירות וכנראה עושה שימוש מידי פעם בסם קל בלבד. תסקיר שירות המבחן מדבר על חוסר שיתוף פעולה של הנאשם, אך הנאשם הגיע לפגישות, ובשל משבר מגפת

הקורונה הקבוצות הפסיקו ויתכן שאם המצב היה שונה, הוא היה ממשיך להשתלב בקבוצה ולהיפתח יותר. כאשר הנאשם שיתף בקבוצה, מתאר שירות המבחן שהנאשם חש הקלה ואלו תחושות כנות ואמיתיות. עברו הפלילי של הנאשם אינו משמעותי. בנסיבות העבירה הנאשם החזיק את הנשק תוך כדי נסיעה ברכב, וכשהוא ברח נפל לו הנשק ביחד עם הטלפון ותעודת הזהות, כך שלא מדובר בהתנהלות מתוחכמת. מדובר באירוע שבו המתחם נע בין 18 ל-36 חודשים, ואולם בשל חלופי הזמן יש לקבוע את המתחם בין 15 ל-30 חודשי מאסר. יש למקם את עונשו בתחתית המתחם כדי להעביר לנאשם מסר לפיו שנתיים של שינוי בחיים הן בעלות משמעות. זאת לצד הפעלת עונש המאסר המותנה בחופף.

8. הנאשם טען שהוא עובד כיום כשליח על קטנוע ועוזר בבית. בתקופה הזו מאז העבירה אינו מתערבב עם חברים ומתרחק מאנשים. לפני כן היו בעיות, היה הולך עם חברים לא טובים. מאז התיק הזה ערך שינוי והחל לעבוד. מגיע בזמן לביתו ולא מעשן. אולי ישב עם הדוד שלו שהיה מעשן. עכשיו כבר לא יושב ליד אף אחד שמעשן. מבקש הזדמנות נוספת. היה במשך 5 חודשים במעצר בית מלא והיה לו מאוד קשה. מבקש הזדמנות.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

9. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

הערך החברתי אשר נפגע בעבירת נשיאת נשק הוא הגנה על בטחון הציבור. נשיאת נשק חם, מסוג אקדח חצי אוטומטי יוצרת סיכון שהנשק יגיע בסופו של דבר לגורמים אשר יעשו בו שימוש למטרות פסולות, פליליות או ביטחוניות, לרבות פגיעה בגוף או בנפש.

בית המשפט העליון חזר והדגיש את מגמת ההחמרה בעבירות נשק, על סוגיהן השונים, ואת החומרה היתרה שבביצוע עבירות נשק. זאת בשל הסיכון הממשי לשלום הציבור והפגיעה בערכים המוגנים של שלמות הגוף וחיי אדם. לאור כך, ננקטת מגמת החמרה בענישה בעבירות נשק, כך שזו תבטא באופן הולם את פוטנציאל ההרס הרב הגלום בהן. עוד נקבע כי ראוי ונכון להחמיר את מדיניות הענישה הנוהגת, זאת בין היתר כדי להיאבק בתופעה של שימוש גובר בנשק חם כאמצעי ליישוב סכסוכים. ביעור תופעת נשיאת והחזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי חשוב ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה, ויש לעשות כן, בין היתר, באמצעות ענישה מחמירה (ראו למשל, דברי כב' השופט ע' גרוסקופף בע"פ 5446/19 **מדינת ישראל נ' הווארי** [25.11.19], כב' השופטים י' אלרון ומ' מזוז בע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** [5.11.19] וכב' השופט א' שטיין בע"פ 1509/20 **מדינת ישראל נ' נבארי** [2.7.20]).

10. עבירות הנשק הוכרו בפסיקה כ"מכת מדינה" באופן אשר מצדיק החמרת ענישה בהן (בהקשר זה ראו ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** [19.4.14]; ע"פ 2398/14 **אלהזייל נ' מדינת ישראל** [8.7.14]; ע"פ 5681/14 **מדינת ישראל נ' טאטור** [1.21.15]). עבירות אלו אף הוכרו "כמכת אזור" של ממש (בהקשר זה ראו בין היתר עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 15337-10-14 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** [7.12.14], עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 27417-11-15 **מדינת ישראל נ' עבד אל רחים** [17.1.16]).

11. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף בינוני. בהקשר זה יש לתת את הדעת לכך שהנאשם ביצע עבירה של נשיאת נשק, אשר העונש המרבי הקבוע בצידה הוא של 10 שנות מאסר, שהיא חמורה יותר מעבירה של החזקת נשק אשר העונש הקבוע בצידה הוא של 7 שנות מאסר. עוד יש לתת את הדעת לכך שעסקין בנשיאה של כלי נשק מסוג אקדח, שהיא פחות חמורה מאשר עבירה בנשק מסוג תת מקלע, בשל פוטנציאל הנזק הרב יותר של תת מקלע.

12. במסגרת ה**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת שהנאשם נשא ברכבו אקדח טעון במחסנית ובה כדורים, ובהמשך לכך יצא מהרכב והסליק את האקדח תחת חולצתו. משהבחין בשוטרים, נמלט בריצה ולא נענה לדרישה לעצור. עבירת הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו בוצעה באופן ספונטני, וללא תחכום. הנזק הפוטנציאלי בעבירות נשק הוא רב וכולל פגיעה בגוף ובנפש. פוטנציאל הנזק נובע מהחשש מפני הגעת הנשק לידי אחרים שעלולים לעשות בו שימוש במכוון או בשגגה. בפועל לא נעשה שימוש בנשק ולא נגרם נזק. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה הן בצע כסף ודפוסי התנהגות שוליים.

13. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 9373/10 **ותד נ' מדינת ישראל** (14.9.11), קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות החזקה ונשיאת נשק, והקל בעונשו. הנאשם החזיק בביתו אקדח ומחסנית מלאה בכדורים כמו גם כדורי אקדח נוספים בחצר ביתו. נאשם בעל עבר פלילי. בית המשפט העליון קבע כי אף שיש להחמיר בענישתם של מבצעי עבירות בנשק, ראוי כי הדבר יעשה בהדרגה ועל כן העמיד את העונש על **30 חודשי מאסר בפועל** (חלף 50 חודשי מאסר בפועל).

ב. בע"פ 4135/16 **נאסר נ' מדינת ישראל** (22.2.17), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות החזקה ונשיאת נשק והובלתו ובנהיגה בזמן פסילה. הנאשם קיבל לידו מאחר אקדח ושתי מחסניות והחזיקו בשדה שליד ביתו. הנאשם נטל את האקדח ממקום המסתור והניחו מתחת למושב הרכב ונהג ברכבו בהיותו פסול מלהחזיק ברישיון נהיגה. בית המשפט קבע לעבירת נשיאת נשק **מתחם עונש הנע בין 18 ל-40 חודשי מאסר בפועל**. לעבירת הנהיגה בזמן פסילה קבע מתחם עונש הנע בין מאסר על תנאי ועד ל-10 חודשי מאסר. הנאשם נדון לעונש של **30 חודשי מאסר** (כן הופעל עונש מאסר מותנה כך שירצה עונש של 36 חודשי מאסר בפועל).

ג. בע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל** (21.2.12), נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאה והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע. הנאשם נסע ברכבו לאחר שהסליק בו אקדח, מחסנית טעונה בכדורים וקופסאות עם כדורי אקדח. האקדח והתחמושת נתפסו בחיפוש שגרתי שביצעה המשטרה ברכב. הנאשם, ללא עבר פלילי, מנהל אורח חיים נורמטיבי, אב ל-4 ילדים ומפרנס יחיד במשפחתו, נדון לעונש של **24 חודשי מאסר בפועל**.

ד. בע"פ 2892/13 **עודתאללה נ' מדינת ישראל** (29.9.13), בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם אשר הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירה של נשיאה והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע. הנאשם נהג ברכב כשהוא מוביל אקדח ובו מחסנית ריקה מכדורים. הנאשם נעדר עבר פלילי ועד לביצוע העבירה ניהל אורח חיים נורמטיבי. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם שבין 12 ל-36 חודשי מאסר** והטיל על הנאשם עונש של **21 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ה. בע"פ 4329/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.10.10), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בנשיאת נשק ובהחזקתו. הנאשם החזיק באקדח טעון בתחמושת בעת שנהג ברכב. הנאשם צעיר, סטודנט, נעדר עבר פלילי, ששירות המבחן המליץ בעניינו להסתפק בעונש של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם עונש של **20 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ו. בע"פ 2564/19 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (18.7.19) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע

על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק. הנאשם רכש אקדח במטרה לסחור בו, וקיבל לרשותו אקדח 9 מ"מ עם מחסנית תואמת, תמורת 32,000 ₪. הנאשם ואחר נכנסו לרכבו, הסתירו את האקדח, ונסעו עד שנעצרו על-ידי המשטרה. נקבע **מתחם שבין 12 ל-40 חודשי מאסר**, והנאשם, ללא עבר פלילי, נדון ל-**16 חודשי מאסר בפועל**.

ז. בע"פ 4982/15 **שחיטה נ' מדינת ישראל** (3.9.15) הקל בית המשפט העליון בעונשו של נאשם שהורשע לפי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק. הנאשם נשא ברכבו אקדח בלתי תקין עם מחסנית ריקה. נקבע **מתחם שבין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם בעל עבר פלילי ישן, נדון לעונש של 20 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הקל בעונשו והעמידו על **16 חודשי מאסר בפועל**.

ח. בת"פ (מח' חי') 14115-07-19 **מדינת ישראל נ' ג'בארין** (28.1.20), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות נשיאת נשק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם החזיק על גופו אקדח ומחסנית ובה 3 כדורים. משהבחין הנאשם בניידת משטרה, נמלט מהמקום כשהשוטרים בעקבותיו עד שנתפס. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם צעיר, בעברו הרשעה יחידה שהתיישנה. הנאשם נדון לעונש של **20 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ט. בת"פ (מח' מר') 7735-04-19 **מדינת ישראל נ' אבו מועמר** (3.3.20), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות נשיאת נשק, איומים ושיבוש מהלכי משפט. הנאשם פוטר ממקום עבודתו כשומר ובעקבות כך איים על מעסיקו. בהמשך הגיע אדם המקורב לנאשם למפעל בו עבד הנאשם וכשהבחין בשומר שהחליף את הנאשם בעבודתו, ירה מספר קליעים לכיוונו של השומר. בסמוך לכך הנאשם קיבל את האקדח מהמקורב לו, רכב על אופניו כשהוא נושא את האקדח, וכששוטרים הבחינו בו וקראו לו לעצור, השליך את האקדח. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם בעל עבר פלילי ישן נדון לעונש של **20 חודשי מאסר בפועל**.

י. בת"פ (מח' חי') 17860-01-19 **מדינת ישראל נ' צביחאת** (17.11.19) הורשע נאשם על-פי הודאתו בעבירות של נשיאה, הובלה והחזקת נשק. הנאשם ואחיו נסעו ברכב, ובבדיקה ברכב נמצא אקדח חצי אוטומטי, 7.65 מ"מ, טעון במחסנית עם כדורים, וכן הנאשם נשא 3 מחסניות נוספות טעונות בכדורים. נקבע **מתחם שבין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל**, והנאשם, ללא עבר פלילי, נדון ל-**15 חודשי מאסר בפועל**.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם הוא החל מ-16 ועד ל-40 חודשי מאסר בפועל**.

15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם בן 27, גדל בסביבת מגורים שולית, נשר ממערכת החינוך בתום 9 שנות לימוד, מאז חבר לחברה שולית, החל בגיל 17 לצרוך סמים מסוג קנאביס והפנים דפוסים שוליים. מובן שלנסיבות חייו אלה השפעה על ביצוע העבירה. אף שהנאשם ריצה בעבר תקופות מאסר קצרות, מובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם. הנאשם הודה בביצוע העבירה ונטל אחריות למעשיו, שולב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן ואולם התקשה להגיע באופן יציב והשתתפותו בקבוצה התאפיינה בקושי בשיתוף

בתכנים רלוונטיים. נוסף על כך דווח שבבדיקות חוזרות שנערכו לנאשם בשירות המבחן נמצאו שרידי סם מסוגים שונים, תוך שהנאשם שב והכחיש צריכת סמים והתקשה להסביר את תוצאות הבדיקות. במקרה אחד אף עלה חשד לזיוף הבדיקה. במצב דברים זה שירות המבחן התרשם שהנאשם אינו מצליח להיתרם מהשתתפותו בקבוצה, ונמנע מהמלצה שיקומית בעניינו. בעברו של הנאשם שלוש הרשעות והליך שהסתיים ללא הרשעה בבית המשפט לנוער בגין ביצוע עבירות של תקיפת שוטר, הפרעה לשוטר, החזקת סכין ושיבוש מהלכי משפט בין השנים 2014-2019 בגין נדון בין היתר ל-3 עונשי מאסר קצרים בפועל.

הנאשם שהה במעצר למשך קרוב לחודשיים, ולאחר מכן שהה בפיקוח אלקטרוני למשך תקופה ארוכה. כמו כן נתתי דעתי לחלוף הזמן של למעלה משנתיים מאז ביצוע העבירה. עם זאת, יש לציין כי חלוף הזמן נבע בחלקו מבקשות דחייה של הנאשם ובעיקרו מבקשות של שירות המבחן להגשת תסקירים משלימים, וזאת בניסיון לרתום את הנאשם לשיתוף פעולה ולהליכים טיפוליים - דבר אשר בסופו של יום, לא צלח.

17. נגד הנאשם תלוי ועומד עונש מאסר על תנאי מת"פ (שלום ת"א) 14868-09-15 (16.5.16). באותו הליך הנאשם הורשע בריבוי עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. בין היתר, הנאשם תקף באמצעות שוקר חשמלי שוטר שביקש ממנו להזדהות. במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים הנאשם נדון לעונש מאסר בפועל למשך חודשיים, לצד פיצוי ו-5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירה אחרת כלפי שוטרים או עובדי ציבור. הואיל והנאשם הורשע בתיק הנוכחי בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, הרי שיש להפעיל את המאסר על תנאי. בהתאם להוראת סעיף 58 לחוק העונשין, ולנוכח עברו הפלילי של הנאשם אשר כולל מספר הרשעות בעבירות כלפי שוטרים, סבורני כי לא קיימים טעמים להפעלת התנאי באופן חופף, ומכאן שיש להפעילו במצטבר.

18. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שעונשי מאסר בפועל ואף עונש מאסר מותנה, לא היה בהם כדי להוות לנאשם גבול ברור ומרתיע ולמנוע ממנו את ביצוע העבירה. עוד יש לתת את הדעת בהקשר זה להתרשמות שירות המבחן מכך שהנאשם הפנים דפוסים שוליים, מתקשה בוויסות עצמי ומתנהל באופן אימפולסיבי.

19. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש בחלקו הגבוה של השליש התחתון של מתחם העונש, וכן להורות על הפעלת עונש המאסר המותנה במצטבר לעונש המאסר שמוטל עליו. נוכח תקופת המאסר ומצבו הכלכלי, אין מקום להשית על הנאשם קנס כספי.

סוף דבר

20. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **21 חודשי מאסר בפועל.**
- ב. הפעלת עונש המאסר המותנה בן 5 חודשים אשר ניתן בת"פ 14868-09-15 וזאת במצטבר לעונש המאסר שהוטל בתיק זה, כך שבסך הכל יישא הנאשם **ב-26 חודשי מאסר בפועל**, וזאת בניכוי ימי מעצרו 12.5.18-8.7.18.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 12.10.20 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.

ג. 9 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת נשק מסוג פשע.

ד. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת נשק מסוג עוון או עבירה כלפי שוטר.

המוצגים והנשק יושמדו או יחולטו לפי שיקול דעת קצין משטרה. הסם שנתפס יושמד. טלפונים שנתפסו יוחזרו לבעליהם.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ' אב תש"פ, 10 אוגוסט 2020, בנוכחות הצדדים.